

ÄVEN DJUR KAN KOMMUNICERA **Tranåshunden Loppan hade mycket att berätta**

Helen Storm och djurkommunikator Eva-Maria Robertsson med hunden Loppan, som hade mycket att berätta i söndags.

Eva-Maria Robertsson från Älmhult berättade i söndags om djurkommunikation när hon gästade Livsfilosoferna i Tranås (06-02-19). Vi människor kan prata med djuren genom att mentalt ta

Loppan brukar prutta sin hundkompis i nyllet!

Helen Storm har med sig sin 12-åriga tik Loppan, som väntar i ett annat rum. Eva-Maria gör en paus och går iväg för att prata med Loppan. Det enda hon vet är hundens namn, kön

**emot bilder från våra husdjur.
12-åriga Tranåstiken Loppa,
som var med, kunde berätta en
hel del som senare kunde
verifieras av hennes matte.**

Samlingssalen i Sommenbygden Folkhögskola var fullsatt när Eva-Maria Robertsson började berätta. Hon bor i ett hus på landet utanför Älmhult med en Labradorhund och sex katter.

Redan som barn hade hon mediala gåvor, men lärde sig redan i skolan att inte berätta om sånt här eftersom hon då blev betraktad som lite udda.

Idag är hon, förutom vanligt medium, även certifierad djurkommunikator. Djuren är en naturlig del av vår vardag. De utsänder, liksom vi människor, vibrationer och känner även av våra vibrationer, sade hon.

Tar emot bilder från djuret

Vi människor kan, med träning, lära oss att förstå djurens överföringsbilder och själva sända våra tankebilder till djuren. Eva-Maria berättade hur hon själv gör: – Jag sätter mig, tar ett par djupa andetag och tittar på djuret. Jag tonar sedan in mig på djurets aura och kan då till exempel se hur det mår och om det har någon sjukdom.

Jag gör inga diagnoser om jag ser en viss åkomma. Istället ber jag ägaren att kontakta veterinär.

-Jag sitter också och tar emot bilder från djuret och ser vad djuret har att säga. Det kan röra sig om saknad, ledsnad och liknande. Det är viktigt hur man tolkar djurens överföringar och man måste sedan kolla upp den information man fått med djurets

och ålder.

Efter drygt en halvtimme är hon tillbaka och kan bland annat berätta följande, som på punkt efter punkt kan bekräftas av Loppans matte. Här några exempel:

Tittade först på auran. Den är lite röd på bakkroppen. Sannolikt ett kotfel. Hon har också ont i tassen. Hon har svårt att tugga – ta och kolla upp tänderna.

Ovanligt kärleksfull och hängiven sin matte. Loppa visade en stor mjuk kaka, vilket stämde bra. Hon är överförtjust i just sådana.

Hon visar att man har en ny hund i familjen, som loppa tycker är väldigt dum och inget värd. Hon försöker lära upp denna hund som heter Linus, men det går inte eftersom den är så dum. Hon visar också en svart-vit katt som sitter i ett fönster och retar henne. Det bekräftades vara grannens katt som oftast sitter i just ett fönster.

Loppa överförde en bild på en fest med en ljushårig flicka. Det var mycket bröd och smulor i bilden. Det visade sig vara familjens dotter som var festföremålet.

Hon visade också en bild på ett rådjur. Det bekräftades vara ett tumult med ett rådjur för sex år sedan. Sedan dess avskyr Loppa rådjur och deras lukt.

Loppa visade också att hon gillar att smälla av riktiga fjärtar rakt i nosen på sin hundkompis Linus. Det här kunde också verifieras av matte vid genomgången och publiken tjöt av skratt.

En både tankeväckande och rolig eftermiddag hos Livsfilosoferna!

Text och foto: Bevan Berthelsen

[Denna sida ingår i sajten
www.frinnaryd.com](http://www.frinnaryd.com)

ägare.

Själva pratandet med ett djur
kallar Eva-Maria för "en läsning".
Svåraste djuren att prata med är
katter och de mest lättpratade är
hästar, säger hon.